UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones uenerabilis magistri Nicolai de blony decretoru[m] doctoris. capellani episcopi Bosnomensis. ualde deseruientes populo. sed et clero utcu[m]q[ue] docto eos digne legenti. predicanti. aut ...

Nicolaus <de Plove>

Argentine, 22. XI. 1494 - 1495

Sermo XVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31214

Visual Library

Si multũ tibi fuerit habundãter tribue.
Si exiguũ hoc impartire. Et ſi nihil ali/
ud habemꝰ ſaltem potũ aque frigide exhi/
beamus. pro q̃ merces a domino eſt pmiſ/
ſa. Et ſi z illud nõ fuerit. ſaltem affectũ bo/
ne volũtatꝫ exhibere nõ negligamꝰ. Quia
ſic dicit Gregoriꝰ. Cor z nõ ſubſtantiã pen
ſat deus. nec attendit quantũ ſed ex quan/
to offeratur. nec vnq̃ꝫ manus vacua erit a
munere ſi archa cordis repleta fuerit bo/
na voluntate. D Tertiũ principale
quod ſm̃ Bernardũ nos ſanctificat eſt pi
us ſenſus. Pium autẽ ſenſuꝫ dicimus in/
ternam deuotionem que deo aſpirãte tan
tum inualeſcit vt in ea dei pñſentia feliciter
ſentiatur. Cũ enim ſm̃ Bernardũ ſit cul/
tus dei. z maxime talis cultus qui agitur ĩ
affectu. hic vtiq̃ꝫ cultus intantũ proficit. vt
deus in eo ſua mirabilia operet̃. Iuſto er/
go nomine pius ſenſus dicit̃. pius ex pie/
tate diuina. ſenſus a ſentiendo. per hoc in/
tenditur q̄ ille cultus in aĩa ſentiat̃. Et
hec videlicet deuotio licet in noſtra pote/
ſtate minime ſit nec iubeatur quaſi ex no/
bis ipis per pium ſenſum ſanctificari. poſ/
ſumus tamẽ aliquid per hanc gratiaꝫ me/
reri vt ab ea tanq̃ꝫ ab infimo incipientes.
tandem aliquãdo ad hanc gratiã veniamꝰ
Sunt autẽ tres gradus per quos in hãc
gratiam aſcendimus. ſcilicꝫ per purum in/
tellectum. operis effectum. z diuinuꝫ affe/
ctum. Si hec tria in deũ ordinamus hãc
gratiã conſequemur. Primo ergo exercea/
mus nos ad deũ per intellectuꝫ. ipm̃ p iu/
gem memoriã ad deum erigentes. vt vide/
licet ſine intermiſſione deuꝫ cogitemꝰ. hoc
enim omnes poſſumus. nec eſt aliquis qui
ſe de hoc valeat excuſare. Et ideo hoc fir/
miſſime eſt mandatũ Deutero. viij. Caue
ne vnq̃ꝫ obliuiſcaris dñi dei tui. Et Tho/
bie. iiij. Omnibꝫ diebꝫ vite tue in mente ha/
beto deũ. Et Prouerbiorꝫ. iij. In omnibꝫ
vijs tuis cogita illũ. Et Pſalmiſta. Adhe
reat lingua mea faucibꝫ meis. ſi non memi
nero tui. Et ſic cogitatio ab infimis rele/
uetur. eo q̄ terrena inhabitatio deprimit
ſenſum multa cogitanteꝫ. Iterũ releuetur
ſi iterũ defluat ad terrena. Et ſic noſtra co
gitatio debet eſſe apud deuꝫ cõtinua. Hõ
faciebat Iob. qui dicebat. Ad deum ſtillat
oculus meus. Intellectũ oculũ ſuum vo/
cans. quẽ ad deũ ſtillare dixit. eo q̄ nõ con
tinue ſed p interciſa tempora ad deuꝫ ere/
xerit. z ſic nos debemus ſimiliter facere.
Secũdo exerceamus nos in deo per ope
ris effectum. vt operari incipiamꝰ omnia
que Ieſus chriſtꝰ in ſua cõuerſatione no/
bis poſuit facienda. Ad hoc eñ induit ho
minẽ vt ipm̃ pro viribꝫ imitemur ex eo pro
uocati. Ad hoc dicit Luce. xxij. Ego diſpo
no vobis ſicut diſpoſuit mihi pater meus
regnũ. q̃ſi diceret. Sicut ego deſcendẽs a
patre z veniens in mundũ non niſi p labo
res z ſudores doloreſq̃ꝫ. patre ſic diſponen
te ad eum redeo. ſic ego diſponã vobis. vt
ſi poſt me ad eũ venire cupitis. eiſdeꝫ veſti
gijs incedatis. non declinãdo ad dexteraꝫ
neq̃ꝫ ad ſiniſtrã. In q̃ ſi fideliter aginꝰ ni/
hil de contingentibꝫ omittẽtes. z in h̃ mere
bimur vt nobis cõmunicet ſuã diuinitatẽ.
Ut ſicut amara ſui homĩs imitãdo bibi/
mus. ſic etiã ſue diuinitatis dulcia degu/
ſtemus. Tertio exerceamꝰ nos in diuio af
fectu quã ex dei pñſentia inflari diuinitꝰ cõ/
ſequimur. Et ideo vt verius dicamꝰ. nõ ex
noſtro exercitio ſed ex dei beneficio tanq̃ꝫ
principiũ predictorũ accipiamꝰ illud do/
num. Talis diuinꝰ affectus operat̃ in no/
bis ardentẽ dilectionem. ſapiẽtie illuſtrati
onem. ſpũſſancti nobiliſſimaꝫ conſolatio/
nem. z multa ſimilia. q̃ nemo ad dignũ ve/
raciter poterit explicare niſi domino Ieſu
xp̃o operante. Hanc gratiã cõferat nobis
pater z filiꝰ z ſpũſſanctꝰ. Amen.

In feſto Kathedre ſcti Petri Sermo XVII.

Exaltent eum in eccleſia plebis z in kathedra
ſeniorũ laudent eum. Pš. cvi.
Dicit beatꝰ Gregoriꝰ. Quãto electi z dile/
cti dei amplius diligunt̃. tanto in tritura
pſecutionis durius conterent̃. Sed quia
beatꝰ petrus in celeſti patria vt catholice
z religioſe credit̃ in multis eſt p̃ ceterꝫ ſub/
limatus. ideo oportuit vt in hac vita du/
ros etiam ſuſtineret cruciatus. A
Propter quod ſciendũ. Anteq̃ꝫ perue/
niret ad celeſtis patrie exaltationem. tri/
bus vicibus z modis ſuper terraꝫ legitur
exaltatus. Fuit enim exaltatus Primo p
electionem. Secundo per operationem.
Tertio per paſſionẽ. Primo dico bea/
tus petrus a fidelibus chriſti z ab eccleſia

ſancta in Antiochia ad pontificalem digni
tatem exaltatus fuit. ipm per kathedralez
honorem in ſummū pontificem ⁊ paſtorez
eligentes. ⁊ ſup vniuerſaz eccleſiā ſtatuen/
tes. Quod tn̄ non ſolū factum eſt a fideliū
electione. ſed dei iā dudum preordinatiōe.
Naz in eo ꝙ dixit ei. Petre amas me. paſce
oues meas Johis. xxi. in hoc ipm ſup ec/
cleſiā pontificez ordinauit. Ter dominus
hec verba repetijt. dans ei in eiſdez verbis
pontificatus dignitatē. ⁊ ligādi ⁊ ſoluendi.
aperiendi celū ⁊ claudendi auctoritatez. vt
patet Math. xvi. Etiā in hac trina replica
tione verborū. Petre amas me dominꝰ in
tendebat ꝙ Petrꝰ cū oībꝫ ſuis ſequacibꝫ
populū ſibi ſubiectum triplicit̄ deberet pa
ſcere. q̄i di. Si diligis me paſce verbo. pa/
ſce exemplo. et paſce orone. In quibꝫ verb
paſtorū conſciētia ſtrictiſſime cōuenit̄. De
quo Bernardꝰ. Dignū quippe eſt vt qui la/
na ⁊ lacte paſcunt̄ ab ouibus. ipi predictis
tribꝫ ſimiliter oues paſcāt. Et qui nō fece/
rint audiāt quid cōtra eos dominus dicit
Ezechiel. xxxiiij. Ve paſtoribꝫ q̄ paſcebant
ſemetipos. Nonne oues a paſtoribꝫ paſcū/
tur. lac comedebatꝭ ⁊ lanis cooperiebami/
ni ⁊c. Et ſubdit. Paſcebāt paſtores ſemet/
ipos. ⁊ gregem meū nō paſcebāt. Ecce ego
ipe ſuper paſtores. requirā gregem meum
de manu eorū ⁊c. In his verbis paſtores
ad fideliſſimam cuſtodiā paſcēdi oues ad/
monentur. Quia vt dicit̄ Sapie. vi. Du/
riſſimū iudiciū fiet his q̄ preſunt. ¶ Secū
do beatꝰ Petrus exaltatꝰ eſt ꝑ operationē
Luz eñi tam fideles q̄ infideles vidiſſent
ꝙ tātis miraculis in ſuis operatōnibꝫ cho
ruſcaret. vocabāt eum nō hominē ſed deū.
dicētes Actu. xiiij. Dij ſimiles facti homi/
nibꝫ deſcenderūt ad nos. Quoꝝ errorē in
profundū humilitatis ſe ꝓſternens corre/
xit dicēs. Quid nos intuemini q̄ſi ꝓpria vir/
tute aut poteſtate fecerimꝰ hunc ambula/
re. Deꝰ Abraam. deus yſaac. deus Jacob
deus patrū noſtrorū glorificauit filiuz ſu/
um ieſum. Actuū. iij. q. d. non nos exaltate.
ſed dn̄m in his operibꝫ. q̄ ꝓpter vos mirabi
lia opat̄. Intantū ergo Petrꝰ extitit exal/
tatus ⁊ inſignitꝰ ꝓdigijs ⁊ miris opibꝫ ma
gnificatꝰ. vt in plateis ponerent infirmos
in lectulis ⁊ grabatꝭ. vt veniēte Petro ſal/
tem vmbra eius obumbraret quēq̄ illorū.
⁊ ſanarent̄ a languoribus ſuis. ¶ Tertio
beatus Petrꝰ exaltatꝰ eſt in paſſione. Luz
a ꝑſecutoribus leuatꝰ a terra ſuſpendit̄ in
cruce pedibꝫ ſurſum ⁊ capite demiſſo ī ter/
ram ꝑ paſſionē crucis finiens vitaz in no/
mine Jeſu chriſti. Et ideo ſciendū ꝓpter
has tres exaltationes quibꝫ ſuper terram
meruit exaltari. etiā ſponſa chriſti eccleſia
ſctā triplex de eo feſtuz inſtituit celebrare.
volens vicē reddere ſue triplici exaltatiōi.
Nā ꝓpter primā exaltationē. ſcꝫ electionis
ꝓſens feſtū inſtituit. Propter ſecūdā exalta
tionē ſcꝫ opationis int̄ que nō minimū fu/
it eius mirabilis ab angelo de carcere libe
ratio celebrat̄ feſtiuitas que vocat̄ Petri
ad vincula. Propter tertiā exaltationē ſcꝫ
paſſionis etiā feſtum ſpeciale ſolennit̄ cele
bratur. Has exaltatōes intuens Bern̄. di
cit. Conſiderās ꝙ Petrū manꝰ oīpoten
tis regni celeſtis clauibꝫ inueſtit ſup quem
fundat̄ eccleſia. cui ptās ligādi ⁊ ſoluendi
tradit̄. qui celos claudit ⁊ aperit. quod che
rubin ⁊ ſeraphin habere nō legit̄. vehemē/
ter admiror. Et ſubiūgit. Conſummatus
honor ⁊ dignitas glorioſa hominē in terrꝭ
poſitū. in celis imperare. ⁊ in terra ſup an/
gelorū choros iudiciarie poteſtatis habe/
re virtutē. Aſſiſtunt angeli. ꝓſident. imperi
um expectātes. ⁊ adminiſtrationē ſpiritus
ſibi miniſterio ſortiunt̄. ſed ligādi atq̄ ſol/
uendi nullus eorū excipit poteſtatē. Adeſt
Petrus ⁊ ad eius imperiū vniuerſitas or/
bis ſoluit̄ ⁊ ligat̄. Et ꝓcedit ſentētia Petri
ſniam ſaluatoris. Quia nō quod chriſtꝰ li/
gat petrus liget. Sed quod Petrus ligat
chriſtus ligat. ⁊ iudicia eius cōfirmat om/
nipotens. Et ſciendū ꝙ hec triplex exalta/
tio ex triplici radice ſumpſit exordium. ſcꝫ
ex chriſti inſtitutione priori. cognitione il/
luminatiori ⁊ charitate feruentiori. De pri
mo dico. Petrus exaltatꝰ fuit ꝑ electionez
ex chriſti inſtitutione ꝑus. Hoc audiēs ec/
cleſia ꝙ xp̄us in terris Petrū ſummū pon
tificem inſtituit in his verbis. Simon di/
ligis me plus his. paſce oues me. eandem
inſtitutionem ꝑ ſuā electionē ꝓducere vo/
luit ad effectum. ¶ Secūdo exaltatus fu
it ꝑ operationē ꝓpter cognitionem illumi/
natiorem. Unde cū ſaluator quereret a di
ſcipulis de ſua cognitōe Math. xvi. dicēs
Quē dicunt homies eſſe filiū hoīs. Rn̄dit
Pe. tāq̄ ꝓ oībꝫ illumiatior. Tu es xp̄s filiꝰ
dei viui. Cui dn̄s. Btūs es ſimon bariona

q2 caro ⁊ ſanguis nō reuelauit tibi. q. di. hāc
cognitionem nō habes niſi ex infuſo lumi
ne veritatis. Et vt deus hanc aſſertionem
probaret eſſe veriſſimā. vtpote ſuper quā
tāꝗ ſuper fundamentū edificaret eccl'iā.
merito debuit Petrū pre ceteris honora/
re. ⁊ tanꝗ ſectatorē profundiſſime veritat̄
ſignis mirabilibꝫ in ſuis operibꝫ exaltare.
Tertio exaltatꝰ fuit in paſſione ꝑ caritatē
feruentiorem. vt ſicut ipſe deū pre ceteris
plus dilexit. dicente dnō. Diligis me plꝰ
his. ſic etiā eum debuit in paſſione primꝰ
imitari. Omēs eīm martyres qui digni in/
uenti ſunt ꝓ nomie Jeſu cōtumeliam pati
⁊ paſſionis ſubire tormentū. ex radice cari
tatis veracit' acceperūt. Quis eīm dura tā
gaudēter poſſit ſubire tormenta ſi non ad
hec patiētia inclinaret ⁊ violētia caritatis.
Hinc Aug. Quomō corruptibilis puluis
ꝯtra tā immania tormēta duraret. niſi i eo
chriſtus habitaret. ⁊ hoc ꝑ affectū dilectio
nis. De ꝑma exaltatiōe dicit Ps. Exalta/
ui electū de plebe mea. De ſecūda ſimiliter
Dextera dn̄i fecit virtutē. dextera dn̄i ex/
altauit me. Per dexterā miracula intelli/
ge que ſolus deꝰ in ſanctis ſuis operat'. De
tertia dr̄ Eccī. xlvi. Exaltauit eū de terra.
Et hec de exaltatiōe huiꝰ glorioſi ꝑncipis
dicta ſufficiāt. ¶ B ¶ Nunc dicēdū eſt. q̄/
bus exercitijs etiā nos exaltari debeamꝰ.
vt ſic electa exaltatiōe premioꝝ nō terreat'
exercitatio laborū. Si ergo huiꝰ ꝑncipis
exaltationē tāꝗ fimbriā tāgentes cōſequi
cupimus oportet nos ꝑ predictos modos
trāſire ⁊ induere exercitijs eorūdē. Inci/
pientes ab electione ⁊ ab illa ad operatio/
nē ⁊ paſſionē iuſto ordine adiuuāte grā ve/
niamus. ¶ Primo ergo cupiētes exaltari
hic ꝑ vite meritū ⁊ in patria ꝑ glorie ꝑmiū
incipiamꝰ ab electione. qd̄ tunc facimus ſi
per grām ſpūſſancti intrinſecus cōpuncti
incipimꝰ inſpicere vitā noſtrā. bonū ⁊ ma/
lum. celū ⁊ terrā. celeſtē iocunditatē. infer/
ni calamitatē. momentaneā delectationē.
⁊ eternā dānationem. mētis noſtre oculos
intrātes. ⁊ inter iſta deliberato cōſilio diſ/
currentes. ipa prout ſunt iuſta ponderati/
one ꝯſiderātes. quid inter iſta potiſſimū
ſit eligendū acutiſſime conſideremꝰ. Pon/
deremus inquā vtrū ꝓpter momentaneā
delectationē mereri expediat eternā dam/
nationē. Et vtrū propter terrena bona ex

pediat carere celeſtibꝫ. cū futura bona ſint
ꝑſentibꝫ in infinitū meliora ⁊ omibꝫ ꝑſtan/
tiora. Nec dubiū ſi bene ſine diſſimulatio/
ne vtrobiqꝫ inſpicimꝰ. quin deū cū ſuis bo
nis eligamus. ⁊ mundū cum indignatiōe
magna vt ꝯtrariū reſpuamꝰ. iurātes ⁊ ſta/
tuentes cuſtodire iudicia iuſticie eiꝰ. Quō
ſtatim vt factū fuerit eligit nos deus. trāſ/
ferens nos de ſeruis diaboli ⁊ facit nos fi/
lios dei. Et ex hoc nō ſumus modicū ex/
altati. Dicitqꝫ nobis deus illud Deutero.
xxvi. Dominū deū tuum hodie elegiſti vt
ſit tibi deus ⁊ ambules in vijs eiꝰ. En ele/
git te hodie dominꝰ vt ſis ei populꝰ pecu/
liaris. ⁊ faciet te excelſiorē cunctis gentibꝫ
quas creauit in laudem et gloriam ſuam.
An non ſumus vehementer multum ni/
mis exaltati cū de ſeruis diaboli adopta
mur in filios dei. Quid enim ignominio/
ſius diabolo. Quid glorioſius deo niſi ꝙ
adhuc neſcio quid ignominioſius ſonat eſ
ſe ſeruum diaboli. ꝙ dn̄m eſſe celi. Oīs eī
ſerui dn̄is ſūt inferiores. Et oīs dn̄s inqn
tū talis ſuꝑior eſt ſuo ſuo. Vn̄ dr̄ Johis
viij. Omis q̄ facit pctm̄ ſuus eſt pcti. imo
pctm̄ ex hoīe facit diabolū. iuxta illud Jo.
vi. Nōne ego vos elegi. ⁊ vnꝰ ex vobis dia
bolꝰ eſt. Ecce q̄nta ignominia ⁊c̄. Et ſic pꝫ
ꝙ ex nr̄a electiōe q̄ deū eligimꝰ exaltamur
vehement'. ¶ C ¶ Scdō exaltamur ꝑ opa
tionē. cū iā filij dei facti ⁊ ſpū filioꝝ dei iſpi
rati auide currimꝰ viā dei. Quō tūc velocit'
⁊ fideliter facimꝰ ſi oīa opa nr̄a deo exhibē
da omi conatu facimꝰ cōem ſtatū excedēn/
tes opeꝝ alioꝝ. nō ꝯtenti cōibꝫ obſequijs.
ſed q̄ntū vires ſuppetūt cū diſcreto exceſſu
ſinglaria faciāꝰ. vt dicere poſſit vnꝰ q̄ſqꝫ illō
Eccs. ij. Magnificaui opa mea. Exceſſus
aūt diſcretꝰ reputet' ex duobꝫ. ſcꝫ ex multi/
tudine ⁊ conamie. h̄ eſt. vt multa faciāꝰ bo/
na opa ⁊ eadē cū conamie. Hūc conatum
opeꝝ tādiu ꝯtinuātes q̄uſqꝫ ō exceſſu ope/
rū ꝑueniamꝰ in exceſſū mētis. Hūc exceſ
ſum docet Bern̄. di. Bonū eſt hoī ſua ob/
ſequia ad cumulū dare. Verbi grā. Suffi
cit ad ſalutē moleſtiā ſufferre patient'. ſꝫ cu
mulus ē etiā in feruore deuotiōis ⁊ ſpiritꝰ
eas amplecti libent'. Sufficit ad ſalutē ſu/
perflua non reqrere. ſed nec ꝓpter ipa ſi de/
ſunt murmurare. Sed cumulꝰ eſt exulta/
re ⁊ libēter q̄rere quō aliꝰ habeat. magis ipe
penuriā patiat'. Sufficit q̄dem ad ſalutē

ſi nec impatiētia nec fraude aliqua ad illud
qđ deſideras velis inuitum animū prelati
tui inclinare Sed cumulus eſt etiā fugere
ea ꝛ oblata reſpuere in quibꝫ voluntatē tu/
am ſenſeris oblectare. ¶ P ¶ Tertio exal
tamur ꝑ paſſionē. cū nos q̄buſdā exercitijs
paſſiōi equiualētibꝫ ſtrēnue exercemꝰ. Naz
cū ꝑ ꝓpriorū meritoꝝ exercitia ſcti homīes
ad ꝯtemplatiōis gratiā admittunt̄. tūc ab
om̄i ſpecie terrene ꝯſolatiōis ſe elongāt. vt
bonis celeſtibꝫ habundātiꝰ ꝑfruant̄. Qui/
bus vtcunq̄ guſtatis. cuz more ſuo ſe ſub/
traxerint fit amaritudo amariſſima impa/
tienti deſiderio ꝛ languere incipiunt vehe/
mēter. Cū em̄ ad carnales delectatiōes re
dire libeat nec liceat. ambobꝫ carētes ꝛ tan
q̄ꝫ inter celū ꝛ terrā ſuſpēſi amariſſime cru
ciant̄. Et tales cruciatꝰ equiualēt paſſioni
De hac paſſione dicit̄ Job. vij. Suſpēdi
um elegit aīa mea. ꝛ mortez oſſa mea. Qđ
exponēs Grego. di. Quid ꝑ animā niſi mē
tis intentio. quid per oſſa niſi carnis forti/
tudo deſignat̄. Om̄e aūt qđ ſuſpendit̄. pro
culdubio ab imis eleuat̄. Aīa vero ſuſpē/
dium elegit vt oſſa moriant̄. Quia dū men
tis intētio ad alta ſe ſubleuat omnē i ſe car
nis fortitudinē necat. Sancti em̄ viri cer/
tiſſime ſciunt qꝛ hīc requiē in hac vita ne/
quaq̄ꝫ poſſunt. Et idcirco ſuſpendiuz eli/
gunt. qꝛ terrena deſideria deſerētes ad al/
ta animū tollūt. Suſpenſi autē oſſibꝫ ſuis
mortē inferūt. q̄ amore ſupne patrie virtu
tū ſtudijs accincti q̄ prius fortes in mūdo
fuerāt ſuſpenſi occidunt. De hoc martyrio
etiā dic̄ Grego. Cū gr̄a ꝯtemplātibꝫ celeriꝰ
nō ſubuenit fit obſeratū celū eneuz ꝛ terra
ferrea. Et cū relicta ſibi hūani cordis du/
ricia ad votū exaudiri nō meret̄. anxietas
deſiderātis negari ſibi exiſtimat q̄cq̄d dif/
fertur. Neſcio an ipaz iehennā experiri ad
tempꝰ horribiliꝰ penalius ve dicatur. q̄ꝫ pꝰ
ſpūalis ſtudij guſtatā ſuauitatez exire de/
nuo ad illecebras ꝛ moleſtias carnis. Ta/
les ḡ crucifixi ꝛ ſi nō ferro ſanguinem fun/
dāt. petri tn̄ corꝑali martyrio adequant̄.

¶ De ſancto Mathia.
Sermo XVIII.

Ors cecidit ſu/
per Mathiā. Actuū. j. Salo
mon ex ꝑſona dei dic̄. Beatus
homo q̄ audit me ꝛ q̄ vigilat ad fores me/
as quotidie. ꝛ obſuat ad poſtes oſtij mei.
In quibꝫ v̄bis ſubtiliſſime deſcribit̄ dī cō/
monitio q̄ ſortē ſue cōmonitionis ſuꝑ nos
proijcit vt quiſq̄ꝫ audiat vigilet et obſuet.
Qui em̄ has tres cuſtodes ad oſtiū cordiſ
ſui poſuerit. ſcꝫ audientiā. vigilātiā ꝛ obſer
uantiā. q̄ntūcunq̄ꝫ furtiue venerit nō pote
rit ignorare. De hac diligēti cuſtodia dicit
Bern̄. Veniēs ad nos nō facile obſuatur
vnde veniat aut q̄ vadat. ac iſtud forte ſine
dāno ſalutis. licet qn̄ veniat aut qn̄ vadat.
illud plane ꝑiculoſiſſime qn̄q̄ꝫ ignoretur.
Cū aūt hec tria vt ſuꝑ. nō obſuatur ſic vt
nec abſentē deſideres nec p̄n̄tez glorifices.
ideo recedit vt auidiꝰ querat̄. q̄ non adeſſe
reſcitur. ꝛ dignāter ad h̄ redit vt ꝯſolet̄ ꝛc.
Hinc eſt ꝙ qui ſortē dei vocātis ꝯtēpſerit.
iō dānādus eſt. qꝛ nec p̄n̄tiā eius nec abſen
tiā eiꝰ curauerit. ꝓpter qđ tales cenā dn̄i nō
guſtabunt. auertet ſe ab illis tāq̄ꝫ reproba/
tis. ꝛ ꝯuertens ſe ad electos. ſortē ſue voca
tionis ſuꝑ eos proijcit. q̄ pulſantez audiūt
ꝛ intromittūt. Sicq̄ꝫ ꝯtingit vt vno eodē
q̄ꝫ modo dulciſſimo monēte. alij indurent̄
vt pereāt. alij emendent̄ vt ſaluent̄. ſicut de
ſole vno ꝛ eodē alie res molleſcunt vt cera.
alie indureſcunt vt lutū. Si ḡiā pulſans a
reprobis nō audit̄. dicet eis. Amē dico vo/
bis. neſcio vos. Intromiſſus āt ab electis
ſtatim in medio ē terre ſalutꝭ ꝛ incipit opa/
ri ſalutē hoīs. i. dat grām ſuā ei quē inhabi
tat. Ex gr̄a em̄ adiuuāte ꝛ ꝯſenſu ſe iclinā/
te ꝑficit̄ ſalus. Iuxta illud Apoca. iij. Ego
ſto ad oſtiū ꝛ pulſo. Si q̄s mihi aperuerit
introibo ad eū. ꝛ cenabo cum eo. Ubi duo
tāgunt̄. ſcꝫ gr̄a pulſans ꝛ ꝯſenſus aperiēs.
Intrat qꝛ intromiſſus. ſꝫ eq̄lit̄ nō inhabi/
tat. Legit̄ em̄ in euāgelio ꙗ aliqn̄ occulte.
aliqn̄ manifeſte erat in tēplo. Sic occulte
inhītat nos ꝑ fidē. Cū aūt hō bonis opibꝫ
ꝛ v̄tutibꝫ fuerit exercitatꝰ in corde ſuo ꝑ ve
hementē ignē caritatis. Tunc iā nō ſolum
ſicut puer pānis inuolutꝰ ꝑ fidem iacet in
ꝑſepio cordis noſtri. Sed q̄ denudatꝰ ha
betur manifeſte in cruce ꝑ caritatez affectꝰ
incenſi. Intromiſſus ḡ ꝑ ꝯſenſus inclinati
onē animā noſtrā ꝑficiēdo in nob̄ q̄nq̄ꝫ paſ
ſibus tāq̄ꝫ q̄nq̄ꝫ ꝓfectibꝫ nos ꝓmouet vſq̄ꝫ
ad ꝑfectū ꝑficiens vitā noſtrā. Primo ꝯſci
entiā purificat. penitētiā infundēdo. Se/
cūdo mentē fortificat reſiſtentiā ꝯferendo
Tertio bona opera multiplicat. nobiſcuz